

Защо моята организация е важна за хората?

Ние сме едни от многото, които милеят за животните, но сме сред малцината, които не подбираме пациентите си според дължината на опашката, мекотата на козината или цветовете на перата. Откликваме с грижа и огромна всеотдайност на всеки зов за помощ за диво животно в беда, независимо дали ще трябва да се борим с перушина, козина, бодли, люспи или остри нокти... Ние сме Фондация „Дивите животни“ и призванието ни е да помагаме на пострадали или осиротели диви животни от всякакъв вид.

Няма да Ви върнем, ако ни се обадите за това, че сте намерили таралеж в нужда, залутал се прилеп на пердето Ви или ако в кашонче с дупки ни носите изпаднало от гнездото бебе гълъб или катерица със счупен крак. Не само няма да откажем помощ, но и ще положим специални грижи за животното според вида и нуждите му. Защото вярваме, че всяка малка и голяма животинска душа има своята роля и значение в света на човека.

Работата ни изисква много внимание и прецизност, но е и особено неблагодарна. Ежедневието ни е „Направи добро пък го хвърли в морето“. Това е защото нашите пациенти са дивачета и желанието ни е да си останат такива независимо от времето, което са принудени да прекарат с нас. Не можем да си позволим да ги обсипваме с ласки или да им предлагаме уют и утеха по човешкому. Най-щастливи се чувстваме, когато готовото да се върне в природата животно трескаво разперва криле и нетърпеливо излита от ръцете ни към новата си свобода. Тогава разбираме, че сме си свършили работата и не само сме върнали към пълноценен живот едно дишащо същество, но сме запазили и дивата му същина, за да продължи опасното си, но волно съществуване според законите на природата.

Правим всичко това, защото се опитваме да компенсираме поне с малко това, че в името на човешкото ни удобство сме лишили дивите животни от жизнено важна за тях среда. Запазването на природното богатство е безспорен двигател на нашата дейност като организация. Каузата ни е „Дон Кихотовска“, тъй като е немислимо да помогнем на всички диви животни в беда.

Не е ли истина, че животът на дивите животни е близък и свиден на всеки човек, понякога без да го осъзнава? Защото каква би била пролетта без кръжаци лястовици или морска почивка без любопитни гларуси? И колко по-приятна е разходката в парка, когато край теб пъргаво подскачат катерици!

Всеки от нас, имащ очи за света извън „ушития му по мярка костюм“, е забелязвал изпаднало от гнездото голишарче или опърпан гълъб, който не може да избяга с полет от дебнещия го квартален котарак или профучаващ автомобил. Неколцина ще подминат, забързани към набелязаните от сутринта задачи. Има обаче човеци, които ще поспрат, за да дадат убежище на ужасеното същество, треперещо на паважа, и да му подарят част от времето си в търсене на подходящата помощ. Този избор да помогнеш е изборът на човешината във всеки от нас.

Ние от „Дивите животни“ всеки ден постигаме целите си, като се надпреварваме с човешката жестокост и случайностите в природата за спасяването на поредната шепа живот, събран в някое космато, пернато или бодливо телце. Ще продължаваме да го правим неуморно и безпристрастно, без да претегляме ценността на малките или големи животи, за които се борим. Ще можем обаче да бъдем още по-успешни, ако изградим и създадем Спасителен център за диви животни, където да обгрижваме и доотглеждаме пациенти от цялата страна независимо от техния вид и произход. Това е голямата ни мечта, която ще доведе до повече човещина и грижа в полза на природата. Помогнете ни да споделим това добро и с дивите животни!